

Uspešna sezona Celjanov Kar štirje naslovi prvakov

Upravnik celjskega aerokluba Peter Karner o dosežkih, razmerah in načrtih - Vse bolj kakovostna klubska dejavnost - Prostor za odrinjene

CELJE — »Ne, tako uspešne sezone, kot smo jo imeli letos, skoraj zagotovo ne moremo več ponoviti,« razmišlja Peter Karner, upravnik celjskega aerokluba in kot iz rokava strese najbolj bistvene podatke: fantje so opravili trinajst 500 kilometrov letov, skupaj pa preleteli 42464 km. Žan Pižorn in Teodor Mirnik sta osvojila - naslova republiških prvakov v jadralnem letenju za člane in mladince, Leonu Bauerju je to uspelo v motornem letenju, Matej Kosaber pa je pionirski prvak med modelarji v kategoriji A-1.

Za nepoznavalce so vse to samo suhoparne številke, vsi ki so kakorkoli povezani z letalskim športom pa vedo, da se za temi skopimi podatki skriva izredna energija skoraj 100-članskega kolektiva in da se s tako kakovostno dejavnostjo bržda ne more pohvaliti prav noben jugoslovanski aeroklub. Prizadevanja zadnjih nekaj let pa so Celjani usmerili v razvoj nove kvalitete klubskega življenja. Ob rob obeh letalskih lop so postavili dvojice teniških igrišč ter prijetno streho z mizami in klopni, kjer se je mogoče osvežiti osvežujočo pijačo. Poleg tega pa je mogoče videti v lopi, med »resnimi letali«, spravljene še motorizirane zmaje in ultra lahka letala. In zakaj so slednja vredna omembe - predvsem zato, ker so uradno priznani letalci sprejeli medse tudi »pilote zunaj zakona«, ki jih upravniki večine drugih aeroklubov preganjajo s posvečenih travnikov. Vsekakor velikodušna gesta, ki odpravlja nepotrebno mistifikacijo letalstva, a obenem ohranja potrebno resnost pri letenju.

»S teniškimi igrišči smo vnesli v klubsko življenje, ki je obremenjeno samo z letalstvom, več širine. Oddajanje teniških igrišč še zdaleč ne pomeni neke dodatne gospodarske dejavnosti, ampak predvsem odpiranje k javnosti in prepričan sem, da se nam bo ta investicija obrestovala,« pravi Peter Karner.

Celjani so tako k vsem letalskim sekcijam dodali še teniško in vsi, ki bi radi igrali ob robu letališča, se morajo najprej vpisati v aeroklub. No, že sedaj je čutili veliko pestrejši klubski utrip, Peter Karner pa je celo prepričan, da je razvoj športnih letališč v tej širši rekreativni smeri neizbežen. Časi se, kot meni, spreminjajo in preoblikovale so se tudi zahteve članov.

»Neobetaven gospodarski položaj je spremenil tudi vedenje naših članov. Bolj so priklenjeni na službena mesta, več pozornosti kot doslej posvečajo družini in šele na tretjem mestu so hobiji. Ko sem dejal, da bo težko ponoviti letošnjo sezono, sem

imel v mislih tudi to razsežnost. Piloti ne najdejo več toliko časa za letenje, predvsem pa jih je vse manj, ki bi bili pripravljeni žrtvovati nekaj dni za en sam dolg nesrečen let, ki bi se končal v oddaljeni Podravini...«

Taka so razmišljanja upravnika letalske šole v Celju, ki nedvomno prvi začuti raznovrstna dogajanja med člani, seveda pa je med celjskimi jadralci še vedno dovolj navdušenja, ki ne bo splahnelo kljub težkim časom. Miro Kočevar, profesionalni pilot pri Adriji, je letos velik del svojega prostega časa posvetil vzgoji mladih jadralcev na preletih, športno plat pa ocenjuje takole: »Izjemno leto je rezultat nako-pičene kakovosti minulih nekaj let in bržda imajo prav tisti, ki menijo, da bo moralo miniti ponovno nekaj časa, da bodo sedanji naraščajniki sposobni tako kvalitetnega preskoka. Diamantni 500 kilometrski let je prvič opravilo kar osem pilotov: Žan Pižorn, Janez Poglajen, Janez Čmak, Andrej Pelikan, Marjan Skalicki, Janez Habjan, Teodor Mimik in Tomaž Berginc. Prepričan pa sem, da s tem dejanjem niso rekli zadnje besede. V novi sezoni jih čaka še nekaj nalog. Zavedamo se, da 500 km let, čeprav po mednarodnem pravilniku FAI, ki smo se ga lotili mi (Celje, Podkoren, Bellevue na Pohorju, Kranjska gora, Celje), ni tudi najbolj kakovostna inačica pogoja za diamantni C. V celjskem klubu še vedno nimamo jadralca, ki bi obletel veliki slovenski 500 km trikotnik Rateče - Hodoš - Vinica - Rateče; med fanti je vse več zanimanja za polete v neraziskani svet Bosne. Razmišljajo tudi, da bi bilo treba izboljšati še kakšen državni rekord in ne nazadnje, se še vedno nismo pretolkli do mesta v državni reprezentanci... Skratka, fante čaka drugo leto še obilo resnega letenja.«

Med naštetimi piloti s kvalitetnimi dosežki je treba omeniti še Franca Peperka s 630 kilometri in komaj 17-letnega Uroša Kočevarja, ki mu je 500 km let ušel le za las - pristal je po 467 km. Pohvaliti pa gre še dva dosežka

z letošnje akcije preletov v Subotici, kjer je Emil Krivec po 38 letih staža v klubu opravil 300 km let, Andrej Pelikan pa je bil eden redkih slovenskih jadralcev, ki so zmogli 500 km v Vojvodini (Subotica, Djakovo, Vršac, Subotica). In ne nazadnje je diamantni let ponovil še Miro Kočevar, ki je mlajše pilote nekajkrat peljal na dolgo pot.

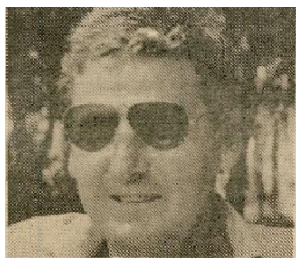
»Da so se piloti dobro pripravili že na zemlji gre zahvala ne samo njihovu resnemu pristopu k letenju ampak tudi upravniku. Menim pa, da je bilo nekajkrat pomembno tudi vodstvo v zraku. Letenja z vodstvom se v Sloveniji premalo poslužujemo. Po-

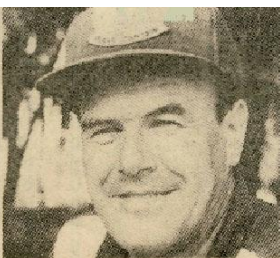
MANJKAJO LE ŠE IZKUŠNJE
- Teodor Mirnik

leg tega pa je tudi težko najti izkušnega pilota, ki bi hotel in znal korektno voditi mlajšega jadralca prek vseh pasti in tudi sam kaj tvegati v korist manj izkušenega pilota. Običajno se tako vodstvo sprevrže v tekmo, ki ne koristi nikomur,« je še povedal Miro. Kljub izredno uspešni letalski sezoni pa tekmovalci ne morejo skriti razočaranja, ki so ga doživeli na državnem prvenstvu. Peperku letos ni šlo prav nič od rok in 7. mesto je zanj toliko kot poraz; 8. mesto republiškega prvaka Pižorna je bolj spodbudno, tudi zato ker z zastarelim cirrusom in boleznijo ni bilo pričakovati kaj več. Tudi Berginc si že nekaj let prizadeva, da bi si v zgornji tretjini najboljših jugoslovanskih jadralcev zagotovil kakšno boljše mesto, zato bržda tudi on ni posebno zadovoljen z 12. mestom. Še dvojce mest za njim se je uvrstil Teodor Mirnik, mladinski republiški prvak in novinec na državnih prvenstvih. Zanimivo je njegovo razmišljanje: »Po prvih dnevih sem bil obupan, saj tako dolgih disciplin v slabem vremenu nisem pričakoval. Na kaj takega nisem bil pripravljen. Videl sem, da v kroženju ne zaostajam. Nekajkrat sem poskušal leteti z boljšimi pa mi ni uspelo, kar je bil znak, da je nekaj narobe z mojim razmišljanjem. Mislim, da bo treba še veliko leteti na tekmovanjih, doma pa tudi v slabšem vremenu,« pravi obetavni tekmovallec. Bržda si tako mislijo tudi drugi jadralci, ki že mislijo na Banja Luko, prizorišče prihodnjega državnega prvenstva.

NIKO SLANA

TAKO SEZONO BO TEŽKO
PONOVITI Peter Karner.

DOBRO DELO se je
OBRESTOVALO Miro Kočevar.